

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2007

Vyhlásené: 19.04.2007

Časová verzia predpisu účinná od: 19.04.2007

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

186

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 16. mája 2005 bol vo Varšave prijatý Dohovor Rady Európy o predchádzaní terorizmu.

V mene Slovenskej republiky bol dohovor podpísaný 19. mája 2006.

Národná rada Slovenskej republiky s dohovorom vyslovila súhlas svojím uznesením č. 80 zo 17. októbra 2006. Prezident Slovenskej republiky dohovor ratifikoval 30. novembra 2006. Ratifikačná listina bola uložená 29. januára 2007 u generálneho tajomníka Rady Európy, deponitára dohovoru.

Dohovor nadobudne platnosť 1. júna 2007 v súlade s článkom 23 ods. 3 a pre Slovenskú republiku nadobudne platnosť v ten istý deň, t. j. 1. júna 2007.

**K oznámeniu č. 186
2007 Z. z.****DOHOVOR RADY EURÓPY O PREDCHÁDZANÍ TERORIZMU**

Členské štáty Rady Európy a ostatné signatárske štáty, uvedomujúc si, že cieľom Rady Európy je dosiahnutie väčšej jednoty medzi jej členmi, uznávajúc význam posilňovania spolupráce s ostatnými zmluvnými stranami tohto dohovoru, želajúc si prijatie účinných opatrení na predchádzanie terorizmu a bojovanie najmä proti verejnému nabádaniu na páchanie teroristických činov a proti náboru a výcviku na terorizmus, vedomé si vážneho znepokojenia zapríčineného teroristickými činmi a narastajúcou hrozbou terorizmu, vedomé si znepokojivej situácie, ktorej čelia obeť terorizmu, a v tejto súvislosti potvrdzujúce ich hlbokú solidaritu s obeťami terorizmu a ich rodinami, uznávajúc, že teroristické činy a trestné činy uvedené v tomto dohovore, kýmkoľvek sú páchané, nie sú za žiadnych okolností ospravedlniteľné na základe politických, filozofických, ideologických, rasových, etnických, náboženských alebo podobných motívov, a pripomínajúc povinnosť všetkých zmluvných strán predchádzať týmto činom, a ak im nie je zabránené, postihovať a zabezpečiť, aby boli potrestané trestmi, ktoré zohľadňujú ich vážny charakter, pripomínajúc potrebu posilniť boj proti terorizmu a potvrdzujúc, že všetky opatrenia prijaté na predchádzanie teroristickým činom a ich potlačanie musia byť v súlade s platným právom a musia rešpektovať demokratické hodnoty, ľudské práva a základné slobody, ako aj ostatné zásady medzinárodného práva vrátane medzinárodného humanitárneho práva v prípade, že je aplikovateľné, uznávajúc, že tento dohovor nemá v úmysle zasahovať do zásad vzťahujúcich sa na slobodu prejavu a slobodu združovania, pripomínajúc, že cieľom terorizmu je svojou povahou alebo obsahom vážne ohroziť obyvateľstvo alebo nenáležite nútiť vládu alebo medzinárodnú organizáciu konať alebo zdržať sa konania, alebo vážne destabilizovať alebo zničiť základné politické, ústavné, hospodárske alebo spoločenské zriadenie krajiny alebo medzinárodnej organizácie, dohodli sa takto:

**Článok 1
Terminológia**

(1) Na účely tohto dohovoru „teroristický trestný čin“ je akýkoľvek čin v rámci rozsahu určenom jednou zo zmlúv uvedených v prílohe.

(2) Pri uložení ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe štát alebo Európske spoločenstvo, ktorý nie je zmluvnou stranou zmluvy uvedenej v prílohe, môže vyhlásiť, že pri uplatňovaní tohto dohovoru pre dotknutú stranu sa zmluva nebude považovať za súčasť prílohy. Toto vyhlásenie stráca platnosť po tom, ako zmluva nadobudne platnosť pre zmluvnú stranu, ktorá urobila takéto vyhlásenie a ktorá informuje generálneho tajomníka Rady Európy o nadobudnutí jej platnosti.

**Článok 2
Účel**

Účelom tohto dohovoru je posilniť úsilie strán pri predchádzaní terorizmu a jeho negatívnym účinkom pri uplatňovaní ľudských práv, najmä práva na život, prijímaním opatrení na vnútroštátnej úrovni a prostredníctvom medzinárodnej spolupráce s náležitým ohľadom na existujúce platné mnohostranné alebo dvojstranné zmluvy alebo dohody medzi zmluvnými stranami.

**Článok 3
Národné politiky prevencie**

(1) Každá zmluvná strana prijme vhodné opatrenia najmä v oblasti vzdelávania orgánov činných v trestnom konaní a ostatných orgánov a v oblastiach výchovy, kultúry, informácií, médií a zvyšovania povedomia verejnosti s cieľom predchádzať teroristickým činom a ich negatívnym vplyvom pri dodržiavaní ľudských práv, ako je to ustanovené v Dohovore o ochrane ľudských práv

a základných slobôd, Medzinárodnom pakte o občianskych a politických právach a ostatných záväzkoch podľa medzinárodného práva, ak platia pre túto zmluvnú stranu.

(2) Každá zmluvná strana prijme opatrenia potrebné na zlepšenie a rozvoj spolupráce medzi národnými orgánmi s cieľom predchádzať teroristickým trestným činom a ich negatívnym účinkom, okrem iného

- a) výmenou informácií,
- b) zlepšovaním fyzickej ochrany osôb a zariadení,
- c) posilňovaním vzdelávacích a koordinačných plánov civilnej ochrany.

(3) Každá zmluvná strana podporuje toleranciu posilňovaním interreligiózneho a medzikultúrneho dialógu, zahŕňajúc podľa potreby mimovládne organizácie a iné prvky občianskej spoločnosti s cieľom zabrániť napätiu, ktoré môže prispievať k páchaniu teroristických činov.

(4) Každá zmluvná strana sa snaží podporovať verejné povedomie týkajúce sa existencie, príčin, závažnosti a hrozby spôsobenej teroristickými činmi a trestnými činmi ustanovenými v tomto dohovore a zväži vyzvanie verejnosti na poskytnutie konkrétnej, špecifickej pomoci svojim príslušným orgánom, ktorá môže prispievať k predchádzaniu teroristickým činom a trestným činom uvedeným v tomto dohovore.

Článok 4

Medzinárodná spolupráca pri predchádzaní

Zmluvné strany si podľa potreby a s náležitým ohľadom na ich schopnosti pomáhajú a navzájom sa podporujú s cieľom posilniť ich schopnosť predchádzať páchaniu teroristických trestných činov, a to aj prostredníctvom výmeny informácií a praktických skúseností, ako aj prostredníctvom vzdelávania a iného spoločného úsilia preventívneho charakteru.

Článok 5

Verejné nabádanie na páchanie teroristického trestného činu

(1) Na účely tohto dohovoru „verejné nabádanie na páchanie teroristického trestného činu“ je rozširovanie alebo iné sprístupňovanie posolstva verejnosti so zámerom podnecovať spáchanie teroristického trestného činu, ak takéto správanie, priamo alebo nepriamo obhajujúce teroristické trestné činy, spôsobuje nebezpečenstvo, že môže byť spáchaný jeden trestný čin alebo viacero týchto trestných činov.

(2) Každá zmluvná strana prijme opatrenia potrebné na ustanovenie verejného nabádania na páchanie teroristického činu, ako je to uvedené v odseku 1, za trestný čin podľa jej vnútroštátneho právneho poriadku, ak je páchaný protiprávne a úmyselne.

Článok 6

Nábor na terorizmus

(1) Na účely tohto dohovoru „nábor na terorizmus“ je požiadanie inej osoby, aby spáchala alebo sa zúčastnila na spáchaní teroristického činu alebo aby sa pridala k organizácii alebo ku skupine osôb na účel spolupodieľania sa na spáchaní jedného teroristického činu alebo viacerých teroristických činov organizáciou alebo skupinou osôb.

(2) Každá zmluvná strana prijme opatrenia potrebné na ustanovenie náboru na terorizmus, ako je to uvedené v odseku 1, za trestný čin podľa jej vnútroštátneho právneho poriadku, ak je páchaný protiprávne a úmyselne.

Článok 7

Výcvik na terorizmus

(1) Na účely tohto dohovoru „výcvik na terorizmus“ je poskytnutie návodu pri výrobe alebo použití výbušnín, strelných zbraní alebo iných zbraní alebo škodlivých a nebezpečných látok, alebo pri iných špecifických metódach alebo technikách na účely spáchania alebo spolupodieľania sa na spáchaní teroristického činu s vedomím, že poskytnuté znalosti sa použijú na tento účel.

(2) Každá zmluvná strana prijme opatrenia potrebné na ustanovenie výcviku na terorizmus, ako je to uvedené v odseku 1, za trestný čin podľa jej vnútroštátneho právneho poriadku, ak je spáchaný protiprávne a úmyselne.

Článok 8

Irelevantnosť spáchania teroristického trestného činu

Aby skutok bol trestným činom uvedeným v článkoch 5 až 7 tohto dohovoru, nie je potrebné, aby teroristický čin bol skutočne spáchaný.

Článok 9

Vedľajšie trestné činy

(1) Každá zmluvná strana prijme opatrenia potrebné na to, aby podľa jej vnútroštátneho právneho poriadku boli trestné tieto činy:

- a) spolupáchatelstvo trestného činu stanoveného v článkoch 5 až 7 tohto dohovoru,
- b) zosnovanie alebo riadenie ostatných pri páchaní trestného činu stanoveného v článkoch 5 až 7 tohto dohovoru,
- c) podpora pri páchaní jedného trestného činu alebo viacerých trestných činov uvedených v článkoch 5 až 7 tohto dohovoru skupinou osôb vedených spoločným úmyslom. Táto podpora je úmyselná a je
 - vykonávaná buď s cieľom podporovať trestnú činnosť alebo trestný úmysel skupiny, ak táto činnosť alebo úmysel zahŕňa páchanie činu uvedeného v článkoch 5 až 7 tohto dohovoru, alebo
 - vykonávaná s vedomím zámeru skupiny spáchať trestný čin uvedený v článkoch 5 až 7 tohto dohovoru.

(2) Každá zmluvná strana v súlade s jej vnútroštátnym právnym poriadkom prijme aj opatrenia potrebné na ustanovenie pokusu trestného činu za trestný čin vo vzťahu k trestným činom stanoveným v článkoch 6 a 7 tohto dohovoru.

Článok 10

Zodpovednosť právnických osôb

(1) Každá zmluvná strana prijme v súlade so zásadami jej právneho poriadku opatrenia potrebné na založenie zodpovednosti právnických osôb za účasť na činoch ustanovených v článkoch 5 až 7 a článku 9 tohto dohovoru.

(2) Podľa zásad právneho poriadku zmluvnej strany zodpovednosť právnických osôb môže byť trestnoprávna, občianskoprávna alebo administratívno-právna.

(3) Táto zodpovednosť nemá vplyv na trestnú zodpovednosť fyzických osôb, ktoré spáchali trestný čin.

Článok 11

Sankcie a opatrenia

(1) Každá zmluvná strana prijme opatrenia potrebné na to, aby trestné činy uvedené v článkoch 5 až 7 a článku 9 tohto dohovoru boli potrestané účinnými, primeranými a odradzujúcimi trestmi.

(2) Predchádzajúce právoplatné rozhodnutia vynesené v cudzích štátoch za činy uvedené v tomto dohovore môžu byť v rozsahu stanovenom vnútroštátnym právnym poriadkom zohľadnené na účely určenia trestu v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom.

(3) Každá zmluvná strana zabezpečí, aby právnické osoby zodpovedné v súlade s článkom 10 podliehali účinným, primeraným a odradzujúcim trestnoprávnym alebo netrestnoprávnym sankciám vrátane peňažných sankcií.

Článok 12

Podmienky a záruky

(1) Každá zmluvná strana zabezpečí, aby zavedenie, vykonávanie a uplatňovanie zásady trestnosti podľa článkov 5 až 7 a článku 9 tohto dohovoru sa uskutočnili pri dodržiavaní ľudských práv, najmä práva na slobodu prejavu, slobodu združovania a slobodu vierovyznania, ako je to uvedené v Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Medzinárodnom pakte o občianskych a politických právach a iných záväzkoch podľa medzinárodného práva, ak sú pre zmluvnú stranu platné.

(2) Zavedenie, vykonávanie a uplatňovanie zásady trestnosti podľa článkov 5 až 7 a článku 9 tohto dohovoru by malo ďalej podliehať zásade proporcionality s prihliadnutím na legitímne sledované ciele a na ich potrebu v demokratickej spoločnosti a malo by vylúčiť každú formu svojvôle alebo diskriminačného alebo rasistického zaobchádzania.

Článok 13

Ochrana, odškodňovanie a podpora obetiam terorizmu

Každá zmluvná strana prijme opatrenia potrebné na ochranu a podporu obetiam terorizmu, ktorý bol spáchaný na jej území. Tieto opatrenia prostredníctvom vhodných národných systémov a podľa vnútroštátneho právneho poriadku môžu zahŕňať okrem iného finančné odškodnenie a podporu obetiam terorizmu a ich blízkym rodinným príslušníkom.

Článok 14

Právomoc

(1) Každá zmluvná strana prijme opatrenia potrebné na určenie jej právomoci pri trestných činoch uvedených v tomto dohovore:

- a) keď je trestný čin spáchaný na území tejto zmluvnej strany,
- b) keď je trestný čin spáchaný na palube lode plviacej sa pod vlajkou tejto zmluvnej strany alebo na palube lietadla registrovaného podľa zákonov tejto zmluvnej strany,
- c) keď je trestný čin spáchaný štátnym občanom tejto zmluvnej strany.

(2) Každá zmluvná strana môže určiť aj právomoc pri trestných činoch uvedených v tomto dohovore:

- a) keď trestný čin smeroval alebo vyústil do spáchania činu uvedeného v článku 1 tohto dohovoru na území alebo proti štátnemu občanovi tejto zmluvnej strany,

- b) keď trestný čin smeroval alebo vyústil do spáchania činu uvedeného v článku 1 tohto dohovoru proti štátnemu alebo vládnemu zariadeniu tejto zmluvnej strany v zahraničí, ako aj proti diplomatickým alebo konzulárnym budovám tejto zmluvnej strany,
- c) keď trestný čin smeroval alebo vyústil do spáchania činu uvedeného v článku 1 tohto dohovoru a bol spáchaný s úmyslom prinútiť túto zmluvnú stranu konať alebo zdržať sa akéhokoľvek konania,
- d) keď je trestný čin spáchaný osobou bez štátnej príslušnosti, ktorá má svoje obvyklé bydlisko na území tejto zmluvnej strany,
- e) keď je trestný čin spáchaný na palube lietadla, ktoré je prevádzkované vládou tejto zmluvnej strany.

(3) Každá zmluvná strana prijme opatrenia potrebné na určenie jej právomoci pre trestné činy uvedené v tomto dohovore v prípade, že podozrivý páchatel sa nachádza na jej území a nevydá ho zmluvnej strane, ktorej právomoc je založená na zásade právomoci existujúcej rovnako v právnom poriadku dožiadanej zmluvnej strany.

(4) Tento dohovor nevyklučuje trestnú právomoc vykonávanú v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom.

(5) Ak sa viac ako jedna zmluvná strana domáha svojej právomoci pri údajne spáchanom trestnom čine uvedenom v tomto dohovore, zainteresované zmluvné strany sa podľa potreby poradia s cieľom určiť najvhodnejšiu právomoc pre trestné stíhanie.

Článok 15 **Povinnosť vyšetrovania**

(1) Po získaní informácie, že osoba, ktorá spáchala čin alebo je podozrivá zo spáchania činu uvedeného v tomto dohovore, sa môže nachádzať na jej území, dotknutá zmluvná strana prijme opatrenia podľa jej vnútroštátneho právneho poriadku potrebné na vyšetrenie skutočností obsiahnutých v informácii.

(2) Po ubezpečení sa, že ju okolnosti na to oprávňujú, zmluvná strana, na ktorej území sa páchatel alebo údajný páchatel nachádza, prijme primerané opatrenia podľa jej vnútroštátneho právneho poriadku, aby zabezpečila prítomnosť tejto osoby na účely trestného stíhania alebo vydania.

(3) Každá osoba, vo vzťahu ku ktorej sa prijímajú opatrenia uvedené v odseku 2, je oprávnená

- a) bezodkladne komunikovať s najbližším príslušným zástupcom štátu, ktorého je štátnym občanom alebo ktorý je inak oprávnený chrániť práva tejto osoby, alebo ak je to osoba bez štátnej príslušnosti, so zástupcom štátu, na ktorého území má obvyklé bydlisko,
- b) byť navštívená zástupcom tohto štátu,
- c) byť informovaná o právach takejto osoby podľa písmen a) a b).

(4) Práva uvedené v odseku 3 sa vykonávajú v súlade so zákonmi a právnymi normami zmluvnej strany, na ktorej území sa páchatel alebo údajný páchatel nachádza, za podmienky, že tieto zákony a právne normy plne umožnia dosiahnutie cieľov, pre ktoré sú priznané práva podľa odseku 3.

(5) Ustanovenia odsekov 3 a 4 nemajú vplyv na právo ktorejkoľvek zmluvnej strany uplatňujúcej právomoc podľa článku 14 ods. 1 písm. c) a ods. 2 písm. d) pozvať Medzinárodný výbor Červeného kríža s cieľom navštíviť údajného páchatela a komunikovať s ním.

Článok 16

Neuplatňovanie dohovoru

Tento dohovor sa neuplatňuje, ak je akýkoľvek z trestných činov stanovených v súlade s článkami 5 až 7 a článkom 9 spáchaný na území jedného štátu, údajný páchatel' je štátnym občanom tohto štátu a nachádza sa na jeho území a žiadny iný štát nemá na základe článku 14 ods. 1 alebo 2 tohto dohovoru právomoc, pričom ustanovenia článku 17 a článkov 20 až 22 tohto dohovoru sa v týchto prípadoch uplatňujú primerane.

Článok 17

Medzinárodná spolupráca v trestných veciach

(1) Zmluvné strany si v najvyššej možnej miere navzájom poskytnú pomoc pri vyšetrowaní alebo trestnom konaní, alebo pri vydávacom konaní v súvislosti s trestnými činmi stanovenými v článkoch 5 až 7 a článku 9 tohto dohovoru vrátane pomoci pri získavaní dôkazov potrebných na konanie, ktorými disponujú.

(2) Zmluvné strany vykonávajú svoje povinnosti podľa odseku 1 v súlade so zmluvami alebo inými dohodami o vzájomnej právnej pomoci, ktorými sú navzájom viazané. Pri neexistencii týchto zmlúv alebo dohôd si zmluvné strany navzájom poskytujú pomoc v súlade s ich vnútroštátnym právnym poriadkom.

(3) Zmluvné strany v najvyššej možnej miere navzájom spolupracujú podľa príslušných zákonov, zmlúv, dohôd a dojednaní dožiadanej zmluvnej strany pri vyšetrowaní alebo trestnom konaní v súvislosti s trestnými činmi, za ktoré zodpovedá právnická osoba v súlade s článkom 10 tohto dohovoru v dožadujúcej zmluvnej strane.

(4) Každá zmluvná strana môže zväziť zavedenie dodatočných mechanizmov na výmenu informácií alebo dôkazov s ostatnými zmluvnými stranami, ktoré sú potrebné na určenie trestnoprávnej, občianskoprávnej alebo administratívno-právnej zodpovednosti podľa článku 10.

Článok 18

Extradícia alebo trestné stíhanie

(1) Zmluvná strana, na ktorej území sa podozrivý páchatel' nachádza, v prípade, že má právomoc v súlade s článkom 14, ak túto osobu nevydá, je povinná bezodkladne a bez ohľadu na to, či bol trestný čin spáchaný na jej území alebo nie, postúpiť vec príslušným orgánom na účely trestného konania na základe postupu v súlade s právnym poriadkom tejto zmluvnej strany. Tieto orgány rozhodnú rovnakým spôsobom ako v prípade iného obzvlášť závažného trestného činu podľa právneho poriadku tejto zmluvnej strany.

(2) Ak vnútroštátny právny poriadok zmluvnej strany umožňuje vydať alebo inak odovzdať jedného z jej štátnych občanov len pod podmienkou, že táto osoba bude tejto zmluvnej strane vrátená, aby vykonala trest vyplývajúci zo súdneho konania alebo postupu, kvôli ktorému bolo o vydanie alebo odovzdanie osoby žiadané, a táto zmluvná strana a zmluvná strana žiadajúca o vydanie osoby súhlasia s takýmto postupom a ostatnými podmienkami, ktoré považujú za primerané, je toto podmienené vydanie alebo odovzdanie dostatočné na splnenie povinnosti uvedenej v odseku 1.

Článok 19

Extradícia

(1) Trestné činy stanovené v článkoch 5 až 7 a článku 9 tohto dohovoru sa považujú za extradíčné trestné činy zahrnuté v každej zmluve o vydávaní existujúcej medzi zmluvnými stranami pred nadobudnutím platnosti tohto dohovoru. Zmluvné strany sa zaväzujú zahrnúť tieto

trestné činy ako extradičné trestné činy do každej zmluvy o vydávaní, ktorú následne medzi sebou uzavrú.

(2) Ak zmluvná strana, ktorá podmieňuje vydanie existenciou zmluvy, dostane žiadosť o vydanie od inej zmluvnej strany, s ktorou nie je viazaná zmluvou o vydávaní, môže dožiadaná zmluvná strana, ak sa tak rozhodne, považovať tento dohovor ako právny základ pre vydanie týkajúce sa trestných činov uvedených v článkoch 5 až 7 a článku 9 tohto dohovoru. Extradícia podlieha ostatným podmienkam stanoveným právnym poriadkom dožiadanej zmluvnej strany.

(3) Zmluvné strany, ktoré nepodmieňujú vydanie existenciou zmluvy, uznávajú medzi sebou trestné činy uvedené v článkoch 5 až 7 a článku 9 tohto dohovoru za extradičné trestné činy podľa podmienok stanovených právnym poriadkom dožiadanej zmluvnej strany.

(4) Ak je to potrebné, trestné činy stanovené v článkoch 5 až 7 a článku 9 tohto dohovoru sa na účely extradície medzi zmluvnými stranami považujú za spáchané nielen v mieste, kde sa stali, ale aj na území zmluvných strán, ktoré si založili právomoc v súlade s článkom 14.

(5) Ustanovenia zmlúv a dohôd o vydávaní uzavretých medzi zmluvnými stranami týkajúce sa trestných činov stanovených v článkoch 5 až 7 a článku 9 tohto dohovoru sa medzi zmluvnými stranami považujú za zmenené v rozsahu, v akom nie sú v súlade s týmto dohovorom.

Článok 20

Vylúčenie klauzuly o politickej výnimke

(1) Žiadny z trestných činov stanovených v článkoch 5 až 7 a článku 9 tohto dohovoru sa na účely vydania alebo vzájomnej právnej pomoci nepovažuje za politický trestný čin, trestný čin súvisiaci s politickým trestným činom alebo za politicky motivovaný trestný čin. Žiadosť o vydanie alebo o vzájomnú právnu pomoc založená na takomto trestnom čine nemôže byť preto odmietnutá výlučne z toho dôvodu, že sa týka politického trestného činu alebo trestného činu súvisiaceho s politickým trestným činom, alebo politicky motivovaného trestného činu.

(2) Bez toho, aby bolo dotknuté uplatňovanie článkov 19 až 23 Viedenského dohovoru o zmluvnom práve z 23. mája 1969 na ostatné články tohto dohovoru, každý štát alebo Európske spoločenstvo môže v čase podpisu alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe k tomuto dohovoru vyhlásiť, že si vyhradzuje právo neuplatňovať odsek 1 tohto článku, ak sa týka extradície vo vzťahu k trestným činom uvedeným v tomto dohovore. Zmluvná strana sa zaväzuje uplatňovať túto výhradu pre každý prípad osobitne na základe riadne odôvodneného rozhodnutia.

(3) Každá zmluvná strana môže úplne alebo čiastočne vziať späť výhradu, ktorú uplatnila v odseku 2 prostredníctvom vyhlásenia adresovaného generálnemu tajomníkovi Rady Európy, ktoré nadobudne platnosť dňom jeho prijatia.

(4) Zmluvná strana, ktorá uplatnila výhradu v súlade s odsekom 2 tohto článku, si nemôže nárokovať uplatňovanie odseku 1 tohto článku ktoroukoľvek inou zmluvnou stranou; môže si však nárokovať uplatňovanie tohto článku v rozsahu, v akom ho sama prijala, v prípade, že jej výhrada je čiastočná alebo podmienená.

(5) Výhrada je platná počas trojročnej lehoty odo dňa nadobudnutia platnosti tohto dohovoru pre dotknutú zmluvnú stranu. Táto výhrada však môže byť obnovená na dobu rovnakého trvania.

(6) Generálny tajomník Rady Európy zašle 12 mesiacov pred dňom uplynutia platnosti výhrady oznam o uplynutí jej platnosti dotknutej zmluvnej strane. Najneskôr tri mesiace pred uplynutím platnosti oznámi zmluvná strana generálnemu tajomníkovi Rady Európy, že potvrdzuje, pozmeňuje alebo berie späť svoju výhradu. Ak zmluvná strana oznámi generálnemu tajomníkovi

Rady Európy, že svoju výhradu potvrdzuje, poskytne dôvody vysvetľujúce jej potvrdenie. V prípade absencie oznámenia dotknutej zmluvnej strany generálny tajomník Rady Európy informuje túto zmluvnú stranu, že jej výhrada sa považuje za automaticky predĺženú na obdobie šiestich mesiacov. V prípade, že dotknutá zmluvná strana neoznámí svoje rozhodnutie potvrdiť alebo upraviť svoju výhradu pred uplynutím platnosti tejto lehoty, má za následok ukončenie platnosti výhrady.

(7) Ak zmluvná strana po prijatí žiadosti o vydanie od inej zmluvnej strany nevydá osobu na základe výhrady, bezodkladne predloží prípad bez akejkoľvek výnimky svojim príslušným orgánom na účely trestného konania, ak sa dožadajúca zmluvná strana a dožiadaná zmluvná strana nedohodnú inak. Príslušné orgány na účely trestného konania v dožiadanej zmluvnej strane rozhodnú rovnakým spôsobom ako v prípade každého obzvlášť závažného trestného činu podľa právneho poriadku tejto zmluvnej strany. Dožiadaná zmluvná strana bezodkladne oznámí konečný výsledok konania dožadujúcej zmluvnej strane a generálnemu tajomníkovi Rady Európy, ktorý ho predloží Konferencii zmluvných strán stanovenej v článku 30.

(8) Rozhodnutie zamietnuť žiadosť o vydanie na základe výhrady sa bezodkladne poskytne dožadujúcej zmluvnej strane. Ak sa v dožiadanej zmluvnej strane v primeranom čase nevydalo žiadne súdne rozhodnutie vo veci podľa odseku 7, dožadujúca zmluvná strana môže túto skutočnosť oznámiť generálnemu tajomníkovi Rady Európy, ktorý predloží záležitosť Konferencii zmluvných strán stanovenej v článku 30. Táto Konferencia posúdi záležitosť a vydá stanovisko o súlade zamietnutia s dohovorom a predloží ho Výboru ministrov na účely vydania vyhlásenia o ňom. Pri vykonávaní funkcií podľa tohto odseku Výbor ministrov zasadá v zložení obmedzenom na zmluvné strany.

Článok 21

Diskriminačná klauzula

(1) Žiadne ustanovenie tohto dohovoru nebude interpretované ako zavedenie povinnosti vydať alebo poskytnúť vzájomnú právnu pomoc, ak dožiadaná zmluvná strana má oprávnené dôvody domnievať sa, že žiadosť o vydanie za trestné činy stanovené v článkoch 5 až 7 a článku 9 alebo o vzájomnú právnu pomoc v súvislosti s týmito trestnými činmi bola predložená na účely trestného stíhania alebo potrestania osoby na základe jej rasy, náboženstva, štátnej príslušnosti, etnického pôvodu alebo politického presvedčenia alebo že by vyhoviecie žiadosti spôsobilo ujmu tejto osobe na základe ktoréhokoľvek z týchto dôvodov.

(2) Žiadne ustanovenie tohto dohovoru nebude interpretované ako zavedenie povinnosti vydania, ak osobe, o ktorej vydanie sa žiada, hrozí, že bude vystavená mučeniu alebo neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu, alebo potrestaniu.

(3) Žiadne ustanovenie tohto dohovoru nebude interpretované ako zavedenie povinnosti vydania, ak osobe, o ktorej vydanie sa žiada, hrozí, že by jej mohol byť uložený trest smrti, alebo ak právny poriadok dožiadanej zmluvnej strany nepripúšťa trest odňatia slobody na doživotie, trest odňatia slobody na doživotie bez možnosti podmieneného prepustenia, ibaže podľa platných zmlúv o vydávaní dožiadaná zmluvná strana je povinná vydať osobu, ak dožadujúca zmluvná strana poskytne záruku, ktorú dožiadaná zmluvná strana považuje za dostatočnú, že trest smrti nebude uložený, alebo ak bude uložený, nebude vykonaný alebo že tejto osobe nebude uložený trest odňatia slobody na doživotie bez možnosti podmieneného prepustenia.

Článok 22

Spontánne informácie

(1) Bez toho, aby bolo dotknuté ich vyšetrovanie alebo trestné konanie, môžu príslušné orgány zmluvnej strany bez predchádzajúcej žiadosti poskytnúť príslušným orgánom inej zmluvnej strany informácie získané v rámci ich vyšetrovania, ak sa domnievajú, že poskytnutie týchto informácií by

mohlo pomôcť zmluvnej strane prijímajúcej informácie začať alebo viesť vyšetrovanie alebo trestné konanie alebo by mohlo viesť k podaniu žiadosti touto zmluvnou stranou podľa tohto dohovoru.

(2) Zmluvná strana poskytujúca informácie môže podľa svojho právneho poriadku stanoviť zmluvnej strane prijímajúcej informácie podmienky použitia týchto informácií.

(3) Zmluvná strana prijímajúca informácie je týmito podmienkami viazaná.

(4) Každá zmluvná strana však môže kedykoľvek vyhlásením zaslaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy vyhlásiť, že si vyhradzuje právo nebyť viazaná podmienkami stanovenými zmluvnou stranou poskytujúcou informácie podľa odseku 2, ibaže dostane vopred oznámenie o charaktere poskytovanej informácie a súhlasí s jej poskytnutím.

Článok 23

Podpis a nadobudnutie platnosti

(1) Tento dohovor je otvorený na podpis členským štátom Rady Európy, Európskemu spoločenstvu a nečlenským štátom, ktoré sa zúčastnili na jeho vypracovaní.

(2) Tento dohovor podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu. Ratifikačné listiny, listiny o prijatí alebo schválení budú uložené u generálneho tajomníka Rady Európy.

(3) Tento dohovor nadobudne platnosť prvý deň mesiaca nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov odo dňa, keď šesť signatárov vrátane najmenej štyroch členských štátov Rady Európy vyjadrilo súhlas byť viazaní dohovorom v súlade s odsekom 2.

(4) Pre každý signatársky štát, ktorý následne vyjadrí svoj súhlas byť ním viazaný, nadobudne dohovor platnosť prvý deň mesiaca po uplynutí troch mesiacov odo dňa vyjadrenia súhlasu byť viazaný dohovorom v súlade s odsekom 2.

Článok 24

Prístup k dohovoru

(1) Po nadobudnutí platnosti tohto dohovoru môže Výbor ministrov Rady Európy po prerokovaní a po dosiahnutí jednomyseľného súhlasu zmluvných strán prizvať každý štát, ktorý nie je členským štátom Rady Európy a ktorý sa nezúčastnil na jeho vypracovaní, aby pristúpil k tomuto dohovoru. Rozhodnutie bude prijaté väčšinou ustanovenou v článku 20 písm. d) Štatútu Rady Európy jednomyseľným hlasovaním predstaviteľov zmluvných strán, ktorí sú oprávnení zasadať vo Výbore ministrov.

(2) Pre každý pristupujúci štát k dohovoru podľa odseku 1 dohovor nadobudne platnosť prvý deň mesiaca po uplynutí troch mesiacov odo dňa uloženia listiny o prístupe u generálneho tajomníka Rady Európy.

Článok 25

Územná pôsobnosť

(1) Každý štát alebo Európske spoločenstvo môže v čase podpisu alebo pri uložení svojich ratifikačných listín, listín o prijatí, schválení alebo prístupe vymedziť územie alebo územia, na ktoré sa uplatňovanie tohto dohovoru vzťahuje.

(2) Každá zmluvná strana môže kedykoľvek neskôr vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy rozšíriť pôsobnosť tohto dohovoru na akékoľvek iné územie uvedené v tomto vyhlásení. Vo vzťahu k tomuto územiu dohovor nadobudne platnosť prvým dňom mesiaca po uplynutí troch mesiacov odo dňa prijatia tohto vyhlásenia generálnym tajomníkom Rady Európy.

(3) Vyhlásenia urobené podľa predchádzajúcich dvoch odsekov možno vo vzťahu k akémukoľvek územiu odvolať oznámením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy. Späťvzatie nadobudne platnosť v prvý deň mesiaca po uplynutí obdobia troch mesiacov odo dňa prijatia tohto oznámenia generálnym tajomníkom Rady Európy.

Článok 26

Účinky dohovoru

(1) Tento dohovor dopĺňa platné mnohostranné alebo dvojstranné zmluvy alebo dohody medzi zmluvnými stranami vrátane ustanovení týchto zmlúv Rady Európy:

- Európsky dohovor o vydávaní otvorený na podpis v Paríži 13. decembra 1957 (ETS č. 24),
- Európsky dohovor o vzájomnej pomoci v trestných veciach otvorený na podpis v Štrasburgu 20. apríla 1959 (ETS č. 30),
- Európsky dohovor o potlačovaní terorizmu otvorený na podpis v Štrasburgu 27. januára 1977 (ETS č. 90),
- Dodatkový protokol k Európskemu dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach otvorený na podpis v Štrasburgu 17. marca 1978 (ETS č. 99),
- Druhý dodatkový protokol k Európskemu dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach otvorený na podpis v Štrasburgu 8. novembra 2001 (ETS č. 182),
- Protokol, ktorým sa mení a dopĺňa Európsky dohovor o potlačovaní terorizmu otvorený na podpis v Štrasburgu 15. mája 2003 (ETS č. 190).

(2) Ak dve zmluvné strany alebo viacero zmluvných strán uzatvorilo dohodu alebo zmluvu o otázkach upravených v tomto dohovore alebo inak upravilo ich vzťahy v týchto otázkach, alebo ak tak v budúcnosti urobí, sú tiež oprávnené uplatňovať takúto dohodu alebo zmluvu alebo riadiť sa takto upraveným vzťahom. Ak si zmluvné strany založia svoje vzťahy v otázkach uvedených v tomto dohovore inak, ako je to v ňom upravené, urobia to spôsobom, ktorý nie je v rozpore s cieľmi a zásadami tohto dohovoru.

(3) Zmluvné strany, ktoré sú členmi Európskej únie, uplatňujú vo svojich vzájomných vzťahoch predpisy Spoločenstva a Európskej únie, ak existujú predpisy Spoločenstva a Európskej únie riadiace konkrétny dotknutý predmet a sú platné pre konkrétny prípad bez toho, aby bol dotknutý účel a cieľ tohto dohovoru, a bez toho, aby bolo dotknuté jeho plné uplatňovanie inými zmluvnými stranami.

(4) Nič v tomto dohovore nemá vplyv na iné práva, záväzky a zodpovednosť zmluvných strán a jednotlivcov podľa medzinárodného práva vrátane medzinárodného humanitárneho práva.

(5) Činnosti ozbrojených síl počas ozbrojeného konfliktu v zmysle medzinárodného humanitárneho práva podľa podmienok stanovených týmto právom sa neriadia týmto dohovorom a aktivity vojenských síl zmluvnej strany pri výkone ich oficiálnych povinností, vzhľadom na to, že sa spravujú inými predpismi medzinárodného práva, sa neriadia týmto dohovorom.

Článok 27

Zmeny dohovoru

(1) Zmeny tohto dohovoru môže navrhnúť každá zmluvná strana, Výbor ministrov Rady Európy alebo Konferencia zmluvných strán.

(2) Každý návrh na zmenu oznámi generálny tajomník Rady Európy zmluvným stranám.

(3) Navyše každá zmena navrhnutá zmluvnou stranou alebo Výborom ministrov sa oznámi Konferencii zmluvných strán, ktorá predloží Výboru ministrov svoje stanovisko k navrhnutej zmene.

(4) Výbor ministrov posúdi navrhnutú zmenu a každé stanovisko predložené Konferencii zmluvných strán a môže schváliť zmenu.

(5) Text každej zmeny schválenej Výborom ministrov v súlade s odsekom 4 sa predloží zmluvným stranám na prijatie.

(6) Každá zmena schválená v súlade s odsekom 4 nadobudne platnosť tridsiaty deň odo dňa, keď všetky zmluvné strany informovali generálneho tajomníka o jej prijatí.

Článok 28

Revízia prílohy

(1) Zmeny na účely aktualizácie zoznamu zmlúv v prílohe môžu byť navrhnuté každou zmluvnou stranou alebo Výborom ministrov. Tieto návrhy na zmenu a doplnenie sa týkajú len univerzálnych zmlúv uzavretých v rámci systému Organizácie Spojených národov zaoberajúcich sa výslovne medzinárodným terorizmom, ktoré už nadobudli platnosť. Generálny tajomník Rady Európy ich oznámi štátom, ktoré sú zmluvnými stranami.

(2) Po prerokovaní s nečlenskými zmluvnými stranami môže Výbor ministrov prijať navrhnutú zmenu väčšinou stanovenou v článku 20 písm. d) Štatútu Rady Európy. Zmena nadobudne platnosť po uplynutí jedného roka odo dňa, keď bola predložená zmluvným stranám. Počas tejto lehoty môže každá zmluvná strana oznámiť generálnemu tajomníkovi Rady Európy akékoľvek námietky k nadobudnutiu platnosti zmeny vo vzťahu k tejto zmluvnej strane.

(3) Ak jedna tretina zmluvných strán oznámi generálnemu tajomníkovi Rady Európy námietku k nadobudnutiu platnosti zmeny, zmena nenadobudne platnosť.

(4) Ak menej ako jedna tretina zmluvných strán oznámi námietku generálnemu tajomníkovi, zmena a doplnenie nadobudnú platnosť pre tie zmluvné strany, ktoré námietku neoznámili.

(5) Po nadobudnutí platnosti zmeny v súlade s odsekom 2 a oznámení námietky k nej zmluvnou stranou táto zmena nadobudne pre dotknutú stranu platnosť prvý deň mesiaca po dni, keď generálnemu tajomníkovi Rady Európy oznámi jej prijatie.

Článok 29

Urovanie sporov

V prípade sporu medzi zmluvnými stranami týkajúceho sa výkladu alebo uplatňovania tohto dohovoru sa zmluvné strany usilujú o urovanie sporu prostredníctvom rokovania alebo iných mierových prostriedkov podľa ich výberu vrátane predloženia sporu rozhodcovskému súdu, ktorého rozhodnutia budú záväzné pre zmluvné strany sporu, alebo Medzinárodnému súdному dvoru, ak sa na tom dotknuté zmluvné strany dohodnú.

Článok 30

Konferencia zmluvných strán

(1) Zmluvné strany budú pravidelne uskutočňovať konzultácie s cieľom

- a) navrhovať uľahčenie alebo zlepšenie efektívneho uplatňovania a implementácie tohto dohovoru vrátane označenia všetkých problémov a účinkov každého vyhlásenia vykonaného podľa tohto dohovoru,
- b) formulovať svoje stanovisko o súlade odmietnutia vydania, ktoré im oznámia v súlade s článkom 20 ods. 8,
- c) navrhovať zmeny tohto dohovoru v súlade s článkom 27,

- d) formulovať svoje stanovisko k všetkým návrhom na zmenu tohto dohovoru, ktoré im oznámia v súlade s článkom 27 ods. 3,
- e) vyjadrovať stanovisko k všetkým otázkam týkajúcim sa uplatňovania tohto dohovoru a uľahčovania výmeny informácií o dôležitých otázkach v oblasti vývoja práva, vývoja politiky alebo technológie.

(2) Konferenciu zmluvných strán zvoláva generálny tajomník Rady Európy, kedykoľvek to považuje za potrebné, a v prípade, keď väčšina zmluvných strán alebo Výbor ministrov požiada o jej zvolanie.

(3) Sekretariát Rady Európy pomáha zmluvným stranám pri výkone ich funkcií podľa tohto článku.

Článok 31

Výpoveď

(1) Každá zmluvná strana môže kedykoľvek vypovedať tento dohovor oznámením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy.

(2) Výpoveď nadobudne platnosť prvým dňom mesiaca po uplynutí troch mesiacov odo dňa prijatia oznámenia generálnym tajomníkom.

Článok 32

Informácie

Generálny tajomník Rady Európy bude informovať členské štáty Rady Európy, Európske spoločenstvo, nečlenské štáty, ktoré sa zúčastňovali na vypracovaní tohto dohovoru, ako aj každý štát, ktorý pristúpil alebo bol prizvaný pristúpiť k tomuto dohovoru, o

- a) každom podpise,
- b) uložení každej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe,
- c) každom dátume nadobudnutia platnosti tohto dohovoru podľa článku 23,
- d) každom vyhlásení vykonanom podľa článku 1 ods. 2, článku 22 ods. 4 a článku 25,
- e) každom inom úkone, oznámení alebo informovaní vzťahujúcom sa na tento dohovor.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení, podpísali tento dohovor.

Dané vo Varšave 16. mája 2005 v anglickom a francúzskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť, v jednom vyhotovení, ktoré bude uložené v archíve Rady Európy. Generálny tajomník Rady Európy odovzdá overené kópie všetkým členským štátom Rady Európy, Európskemu spoločenstvu, nečlenským štátom, ktoré sa zúčastňovali na vypracovaní tohto dohovoru, a štátom, ktoré bol prizvané, aby k nemu pristúpili.

Príloha

1. Dohovor o potláčaní protiprávneho zmocnenia sa lietadiel podpísaný v Haagu 16. decembra 1970.
2. Dohovor o potláčaní protiprávnych činov ohrozujúcich bezpečnosť civilného letectva uzavretý v Montreale 23. septembra 1971.
3. Dohovor o zabránení a trestaní trestných činov proti osobám požívajúcim medzinárodnú ochranu vrátane diplomatických zástupcov prijatý v New Yorku 14. decembra 1973.
4. Medzinárodný dohovor proti braniu rukojemníkov prijatý v New Yorku 17. decembra 1979.
5. Dohovor o fyzickej ochrane jadrových materiálov prijatý vo Viedni 3. marca 1980.
6. Protokol o potláčaní násilných činov na letiskách slúžiacich medzinárodnému civilnému letectvu daný v Montreale 24. februára 1988.
7. Dohovor o potláčaní protiprávnych činov proti bezpečnosti námornej plavby daný v Ríme 10. marca 1988.
8. Rímsky protokol z roku 1988 o potláčaní protiprávnych činov proti bezpečnosti pevných plošín umiestnených na podmorskej plytčine daný v Ríme 10. marca 1988.
9. Medzinárodný dohovor o potláčaní bombového terorizmu prijatý v New Yorku 15. decembra 1997.
10. Medzinárodný dohovor o potláčaní financovania terorizmu prijatý v New Yorku 9. decembra 1999.

**K oznámeniu č. 186
2007 Z. z.****K oznámeniu č. 186/2007 Z. z.****COUNCIL OF EUROPE CONVENTION ON THE PREVENTION OF TERRORISM**

The member States of the Council of Europe and the other Signatories hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve greater unity between its members;

Recognising the value of reinforcing co-operation with the other Parties to this Convention;

Wishing to take effective measures to prevent terrorism and to counter, in particular, public provocation to commit terrorist offences and recruitment and training for terrorism;

Aware of the grave concern caused by the increase in terrorist offences and the growing terrorist threat;

Aware of the precarious situation faced by those who suffer from terrorism, and in this connection reaffirming their profound solidarity with the victims of terrorism and their families;

Recognising that terrorist offences and the offences set forth in this Convention, by whoever perpetrated, are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature, and recalling the obligation of all Parties to prevent such offences and, if not prevented, to prosecute and ensure that they are punishable by penalties which take into account their grave nature;

Recalling the need to strengthen the fight against terrorism and reaffirming that all measures taken to prevent or suppress terrorist offences have to respect the rule of law and democratic values, human rights and fundamental freedoms as well as other provisions of international law, including, where applicable, international humanitarian law;

Recognising that this Convention is not intended to affect established principles relating to freedom of expression and freedom of association;

Recalling that acts of terrorism have the purpose by their nature or context to seriously intimidate a population or unduly compel a government or an international organisation to perform or abstain from performing any act or seriously destabilise or destroy the fundamental political, constitutional, economic or social structures of a country or an international organisation;

Have agreed as follows:

Article 1
Terminology

1. For the purposes of this Convention, "terrorist

offence" means any of the offences within the scope of and as defined in one of the treaties listed in the .

2. On depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, a State or the European Community which is not a party to a treaty listed in the Appendix may declare that, in the application of this Convention to the Party concerned, that treaty shall be deemed not to be included in the Appendix. This declaration shall cease to have effect as soon as the treaty enters into force for the Party having made such a declaration, which shall notify the Secretary General of the Council of Europe of this entry into force.

Article 2
Purpose

The purpose of the present Convention is to enhance the efforts of Parties in preventing terrorism and its negative effects on the full enjoyment of human rights, in particular the right to life, both by measures to be taken at national level and through international co-operation, with due regard to the existing applicable multilateral or bilateral treaties or agreements between the Parties.

Article 3
National prevention policies

1. Each Party shall take appropriate measures, particularly in the field of training of law enforcement authorities and other bodies, and in the fields of education, culture, information, media and public awareness raising, with a view to preventing terrorist offences and their negative effects while respecting human rights obligations as set forth in, where applicable to that Party, the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, the International Covenant on Civil and Political Rights, and other obligations under international law.

2. Each Party shall take such measures as may be necessary to improve and develop the co-operation among national authorities with a view to preventing terrorist offences and their negative effects by, inter alia:

- a) exchanging information;
- b) improving the physical protection of persons and facilities;
- c) enhancing training and coordination plans for civil emergencies.

3. Each Party shall promote tolerance by encouraging inter-religious and cross-cultural dialogue involving, where appropriate, non-governmental organisations and other elements of civil society with a view to preventing tensions that might contribute to the commission of terrorist offences.

4. Each Party shall endeavour to promote public awareness regarding the existence, causes and gravity of and the threat posed by terrorist offences and the offences set forth in this Convention and consider encouraging the public to provide factual, specific help to its competent authorities that may contribute to preventing terrorist offences and offences set forth in this Convention.

Article 4

International co-operation on prevention

Parties shall, as appropriate and with due regard to their capabilities, assist and support each other with a view to enhancing their capacity to prevent the commission of terrorist offences, including through exchange of information and best practices, as well as through training and other joint efforts of a preventive character.

Article 5

Public provocation to commit a terrorist offence

1. For the purposes of this Convention, "public provocation to commit a terrorist offence" means the distribution, or otherwise making available, of a message to the public, with the intent to incite the commission of a terrorist offence, where such conduct, whether or not directly advocating terrorist offences, causes a danger that one or more such offences may be committed.

2. Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish public provocation to commit a terrorist offence, as defined in paragraph 1, when committed unlawfully and intentionally, as a criminal offence under its domestic law.

Article 6

Recruitment for terrorism

1. For the purposes of this Convention, "recruitment for terrorism" means to solicit another person to commit or participate in the commission of a terrorist offence, or to join an association or group, for the purpose of contributing to the commission of one or more terrorist offences by the association or the group.

2. Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish recruitment for terrorism, as defined in paragraph 1, when committed unlawfully and intentionally, as a criminal offence under its domestic law.

Article 7

Training for terrorism

1. For the purposes of this Convention, "training for terrorism" means to provide instruction in the making or use of explosives, firearms or other weapons or noxious or hazardous substances, or in other specific methods or techniques, for the purpose of carrying out or contributing to the commission of a terrorist offence, knowing that the skills provided are intended to be used for this purpose.

2. Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish training for terrorism, as defined in paragraph 1, when committed unlawfully and intentionally, as a criminal offence under its domestic law.

Article 8

Irrelevance of the commission of a terrorist offence

For an act to constitute an offence as set forth in Articles 5 to 7 of this Convention, it shall not be necessary that a terrorist offence be actually committed.

Article 9

Ancillary offences

1. Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish as a criminal offence under its domestic law:

- a) Participating as an accomplice in an offence as set forth in Articles 5 to 7 of this Convention;
- b) Organising or directing others to commit an offence as set forth in Articles 5 to 7 of this Convention;
- c) Contributing to the commission of one or more offences as set forth in Articles 5 to 7 of this Convention by a group of persons acting with a common purpose. Such contribution shall be intentional and shall either:
 - i) be made with the aim of furthering the criminal activity or criminal purpose of the group, where such activity or purpose involves the commission of an offence as set forth in Articles 5 to 7 of this Convention; or
 - ii) be made in the knowledge of the intention of the group to commit an offence as set forth in Articles 5 to 7 of this Convention.

2. Each Party shall also adopt such measures as may be necessary to establish as a criminal offence under, and in accordance with, its domestic law the attempt to commit an offence as set forth in Articles 6 and 7 of this Convention.

Article 10

Liability of legal entities

1. Each Party shall adopt such measures as may be necessary, in accordance with its legal principles, to establish the liability of legal entities for participation

in the offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention.

2. Subject to the legal principles of the Party, the liability of legal entities may be criminal, civil or administrative.

3. Such liability shall be without prejudice to the criminal liability of the natural persons who have committed the offences.

Article 11

Sanctions and measures

1. Each Party shall adopt such measures as may be necessary to make the offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention punishable by effective, proportionate and dissuasive penalties.

2. Previous final convictions pronounced in foreign States for offences set forth in the present Convention may, to the extent permitted by domestic law, be taken into account for the purpose of determining the sentence in accordance with domestic law.

3. Each Party shall ensure that legal entities held liable in accordance with Article 10 are subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or non-criminal sanctions, including monetary sanctions.

Article 12

Conditions and safeguards

1. Each Party shall ensure that the establishment, implementation and application of the criminalisation under Articles 5 to 7 and 9 of this Convention are carried out while respecting human rights obligations, in particular the right to freedom of expression, freedom of association and freedom of religion, as set forth in, where applicable to that Party, the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, the International Covenant on Civil and Political Rights, and other obligations under international law.

2. The establishment, implementation and application of the criminalisation under Articles 5 to 7 and 9 of this Convention should furthermore be subject to the principle of proportionality, with respect to the legitimate aims pursued and to their necessity in a democratic society, and should exclude any form of arbitrariness or discriminatory or racist treatment.

Article 13

Protection, compensation and support for victims of terrorism

Each Party shall adopt such measures as may be necessary to protect and support the victims of terrorism that has been committed within its own territory. These measures may include, through the appropriate national schemes and subject to domestic legislation, inter alia, financial assistance and

compensation for victims of terrorism and their close family members.

Article 14

Jurisdiction

1. Each Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in this Convention:

- a) when the offence is committed in the territory of that Party;
- b) when the offence is committed on board a ship flying the flag of that Party, or on board an aircraft registered under the laws of that Party;
- c) when the offence is committed by a national of that Party.

2. Each Party may also establish its jurisdiction over the offences set forth in this Convention:

- a) when the offence was directed towards or resulted in the carrying out of an offence referred to in Article 1 of this Convention, in the territory of or against a national of that Party;
- b) when the offence was directed towards or resulted in the carrying out of an offence referred to in Article 1 of this Convention, against a State or government facility of that Party abroad, including diplomatic or consular premises of that Party;
- c) when the offence was directed towards or resulted in an offence referred to in Article 1 of this Convention, committed in an attempt to compel that Party to do or abstain from doing any act;
- d) when the offence is committed by a stateless person who has his or her habitual residence in the territory of that Party;
- e) when the offence is committed on board an aircraft which is operated by the Government of that Party.

3. Each Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in this Convention in the case where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him or her to a Party whose jurisdiction is based on a rule of jurisdiction existing equally in the law of the requested Party.

4. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.

5. When more than one Party claims jurisdiction over an alleged offence set forth in this Convention, the Parties involved shall, where appropriate, consult with a view to determining the most appropriate jurisdiction for prosecution.

Article 15

Duty to investigate

1. Upon receiving information that a person who has committed or who is alleged to have committed an offence set forth in this Convention may be present in its territory, the Party concerned shall take such measures as may be necessary under its domestic law to investigate the facts contained in the information.

2. Upon being satisfied that the circumstances so

warrant, the Party in whose territory the offender or alleged offender is present shall take the appropriate measures under its domestic law so as to ensure that person's presence for the purpose of prosecution or extradition.

3. Any person in respect of whom the measures referred to in paragraph 2 are being taken shall be entitled to:

- a) communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State of which that person is a national or which is otherwise entitled to protect that person's rights or, if that person is a stateless person, the State in the territory of which that person habitually resides;
- b) be visited by a representative of that State;
- c) be informed of that person's rights under subparagraphs a. and b.

4. The rights referred to in paragraph 3 shall be exercised in conformity with the laws and regulations of the Party in the territory of which the offender or alleged offender is present, subject to the provision that the said laws and regulations must enable full effect to be given to the purposes for which the rights accorded under paragraph 3 are intended.

5. The provisions of paragraphs 3 and 4 shall be without prejudice to the right of any Party having a claim of jurisdiction in accordance with Article 14, paragraphs 1.c and 2.d to invite the International Committee of the Red Cross to communicate with and visit the alleged offender.

Article 16

Non application of the Convention

This Convention shall not apply where any of the offences established in accordance with Articles 5 to 7 and 9 is committed within a single State, the alleged offender is a national of that State and is present in the territory of that State, and no other State has a basis under Article 14, paragraph 1 or 2 of this Convention, to exercise jurisdiction, it being understood that the provisions of Articles 17 and 20 to 22 of this Convention shall, as appropriate, apply in those cases.

Article 17

International co-operation in criminal matters

1. Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal investigations or criminal or extradition proceedings in respect of the offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention, including assistance in obtaining evidence in their possession necessary for the proceedings.

2. Parties shall carry out their obligations under paragraph 1 in conformity with any treaties or other agreements on mutual legal assistance that may exist between them. In the absence of such treaties or agreements, Parties shall afford one another assistance in accordance with their domestic law.

3. Parties shall co-operate with each other to the

fullest extent possible under relevant law, treaties, agreements and arrangements of the requested Party with respect to criminal investigations or proceedings in relation to the offences for which a legal entity may be held liable in accordance with Article 10 of this Convention in the requesting Party.

4. Each Party may give consideration to establishing additional mechanisms to share with other Parties information or evidence needed to establish criminal, civil or administrative liability pursuant to Article 10.

Article 18

Extradite or prosecute

1. The Party in the territory of which the alleged offender is present shall, when it has jurisdiction in accordance with Article 14, if it does not extradite that person, be obliged, without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case without undue delay to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that Party. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any other offence of a serious nature under the law of that Party.

2. Whenever a Party is permitted under its domestic law to extradite or otherwise surrender one of its nationals only upon the condition that the person will be returned to that Party to serve the sentence imposed as a result of the trial or proceeding for which the extradition or surrender of the person was sought, and this Party and the Party seeking the extradition of the person agree with this option and other terms they may deem appropriate, such a conditional extradition or surrender shall be sufficient to discharge the obligation set forth in paragraph 1.

Article 19

Extradition

1. The offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between any of the Parties before the entry into force of this Convention. Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be subsequently concluded between them.

2. When a Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another Party with which it has no extradition treaty, the requested Party may, if it so decides, consider this Convention as a legal basis for extradition in respect of the offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested Party.

3. Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognise the offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention as extraditable offences between themselves, subject to

the conditions provided by the law of the requested Party.

4. Where necessary, the offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention shall be treated, for the purposes of extradition between Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in the territory of the Parties that have established jurisdiction in accordance with Article 14.

5. The provisions of all extradition treaties and agreements concluded between Parties in respect of offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention shall be deemed to be modified as between Parties to the extent that they are incompatible with this Convention.

Article 20

Exclusion of the political exception clause

1. None of the offences referred to in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention, shall be regarded, for the purposes of extradition or mutual legal assistance, as a political offence, an offence connected with a political offence, or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance based on such an offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

2. Without prejudice to the application of Articles 19 to 23 of the Vienna Convention on the Law of Treaties of 23 May 1969 to the other Articles of this Convention, any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession of the Convention, declare that it reserves the right to not apply paragraph 1 of this Article as far as extradition in respect of an offence set forth in this Convention is concerned. The Party undertakes to apply this reservation on a case-by-case basis, through a duly reasoned decision.

3. Any Party may wholly or partly withdraw a reservation it has made in accordance with paragraph 2 by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe which shall become effective as from the date of its receipt.

4. A Party which has made a reservation in accordance with paragraph 2 of this Article may not claim the application of paragraph 1 of this Article by any other Party; it may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of this article in so far as it has itself accepted it.

5. The reservation shall be valid for a period of three years from the day of the entry into force of this Convention in respect of the Party concerned. However, such reservation may be renewed for periods of the same duration.

6. Twelve months before the date of expiry of the reservation, the Secretary General of the Council of Europe shall give notice of that expiry to the Party

concerned. No later than three months before expiry, the Party shall notify the Secretary General of the Council of Europe that it is upholding, amending or withdrawing its reservation. Where a Party notifies the Secretary General of the Council of Europe that it is upholding its reservation, it shall provide an explanation of the grounds justifying its continuance. In the absence of notification by the Party concerned, the Secretary General of the Council of Europe shall inform that Party that its reservation is considered to have been extended automatically for a period of six months. Failure by the Party concerned to notify its intention to uphold or modify its reservation before the expiry of that period shall cause the reservation to lapse.

7. Where a Party does not extradite a person in application of this reservation, after receiving an extradition request from another Party, it shall submit the case, without exception whatsoever and without undue delay, to its competent authorities for the purpose of prosecution, unless the requesting Party and the requested Party agree otherwise. The competent authorities, for the purpose of prosecution in the requested Party, shall take their decision in the same manner as in the case of any offence of a grave nature under the law of that Party. The requested Party shall communicate, without undue delay, the final outcome of the proceedings to the requesting Party and to the Secretary General of the Council of Europe, who shall forward it to the Consultation of the Parties provided for in Article 30.

8. The decision to refuse the extradition request on the basis of this reservation shall be forwarded promptly to the requesting Party. If within a reasonable time no judicial decision on the merits has been taken in the requested Party according to paragraph 7, the requesting Party may communicate this fact to the Secretary General of the Council of Europe, who shall submit the matter to the Consultation of the Parties provided for in Article 30. This Consultation shall consider the matter and issue an opinion on the conformity of the refusal with the Convention and shall submit it to the Committee of Ministers for the purpose of issuing a declaration thereon. When performing its functions under this paragraph, the Committee of Ministers shall meet in its composition restricted to the States Parties.

Article 21

Discrimination clause

1. Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite or to afford mutual legal assistance, if the requested Party has substantial grounds for believing that the request for extradition for offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 or for mutual legal assistance with respect to such offences has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's race, religion, nationality, ethnic origin or political opinion or that compliance with the request would cause

prejudice to that person's position for any of these reasons.

2. Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite if the person who is the subject of the extradition request risks being exposed to torture or to inhuman or degrading treatment or punishment.

3. Nothing in this Convention shall be interpreted either as imposing an obligation to extradite if the person who is the subject of the extradition request risks being exposed to the death penalty or, where the law of the requested Party does not allow for life imprisonment, to life imprisonment without the possibility of parole, unless under applicable extradition treaties the requested Party is under the obligation to extradite if the requesting Party gives such assurance as the requested Party considers sufficient that the death penalty will not be imposed or, where imposed, will not be carried out, or that the person concerned will not be subject to life imprisonment without the possibility of parole.

Article 22

Spontaneous information

1. Without prejudice to their own investigations or proceedings, the competent authorities of a Party may, without prior request, forward to the competent authorities of another Party information obtained within the framework of their own investigations, when they consider that the disclosure of such information might assist the Party receiving the information in initiating or carrying out investigations or proceedings, or might lead to a request by that Party under this Convention.

2. The Party providing the information may, pursuant to its national law, impose conditions on the use of such information by the Party receiving the information.

3. The Party receiving the information shall be bound by those conditions.

4. However, any Party may, at any time, by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that it reserves the right not to be bound by the conditions imposed by the Party providing the information under paragraph 2 above, unless it receives prior notice of the nature of the information to be provided and agrees to its transmission.

Article 23

Signature and entry into force

1. This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe, the European Community and by non-member States which have participated in its elaboration.

2. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification,

acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

3. This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which six Signatories, including at least four member States of the Council of Europe, have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 2.

4. In respect of any Signatory which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the expression of its consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 2.

Article 24

Accession to the Convention

1. After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting with and obtaining the unanimous consent of the Parties to the Convention, may invite any State which is not a member of the Council of Europe and which has not participated in its elaboration to accede to this convention. The decision shall be taken by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Parties entitled to sit on the Committee of Ministers.

2. In respect of any State acceding to the convention under paragraph 1 above, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 25

Territorial application

1. Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2. Any Party may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the declaration by the Secretary General.

3. Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of

a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 26

Effects of the Convention

1. The present Convention supplements applicable multilateral or bilateral treaties or agreements between the Parties, including the provisions of the following Council of Europe treaties:

- European Convention on Extradition, opened for signature, in Paris, on 13 December 1957 (ETS No. 24);
- European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters, opened for signature, in Strasbourg, on 20 April 1959 (ETS No. 30);
- European Convention on the Suppression of Terrorism, opened for signature, in Strasbourg, on 27 January 1977 (ETS No. 90);
- Additional Protocol to the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters, opened for signature in Strasbourg on 17 March 1978 (ETS No. 99);
- Second Additional Protocol to the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters, opened for signature in Strasbourg on 8 November 2001 (ETS No. 182);
- Protocol amending the European Convention on the Suppression of Terrorism, opened for signature in Strasbourg on 15 May 2003 (ETS No. 190).

2. If two or more Parties have already concluded an agreement or treaty on the matters dealt with in this Convention or have otherwise established their relations on such matters, or should they in future do so, they shall also be entitled to apply that agreement or treaty or to regulate those relations accordingly. However, where Parties establish their relations in respect of the matters dealt with in the present Convention other than as regulated therein, they shall do so in a manner that is not inconsistent with the Convention's objectives and principles.

3. Parties which are members of the European Union shall, in their mutual relations, apply Community and European Union rules in so far as there are Community or European Union rules governing the particular subject concerned and applicable to the specific case, without prejudice to the object and purpose of the present Convention and without prejudice to its full application with other Parties.

4. Nothing in this Convention shall affect other rights, obligations and responsibilities of a Party and individuals under international law, including international humanitarian law.

5. The activities of armed forces during an armed conflict, as those terms are understood under international humanitarian law, which are governed by that law, are not governed by this Convention, and the activities undertaken by military forces of a Party in the exercise of their official duties, inasmuch as they are governed by other rules of international law, are not governed by this Convention.

Article 27

Amendments to the Convention

1. Amendments to this Convention may be proposed by any Party, the Committee of Ministers of the Council of Europe or the Consultation of the Parties.

2. Any proposal for amendment shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the Parties.

3. Moreover, any amendment proposed by a Party or the Committee of Ministers shall be communicated to the Consultation of the Parties, which shall submit to the Committee of Ministers its opinion on the proposed amendment.

4. The Committee of Ministers shall consider the proposed amendment and any opinion submitted by the Consultation of the Parties and may approve the amendment.

5. The text of any amendment approved by the Committee of Ministers in accordance with paragraph 4 shall be forwarded to the Parties for acceptance.

6. Any amendment approved in accordance with paragraph 4 shall come into force on the thirtieth day after all Parties have informed the Secretary General of their acceptance thereof.

Article 28

Revision of the Appendix

1. In order to update the list of treaties in the Appendix, amendments may be proposed by any Party or by the Committee of Ministers. These proposals for amendment shall only concern universal treaties concluded within the United Nations system dealing specifically with international terrorism and having entered into force. They shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the Parties.

2. After having consulted the non-member Parties, the Committee of Ministers may adopt a proposed amendment by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe. The amendment shall enter into force following the expiry of a period of one year after the date on which it has been forwarded to the Parties. During this period, any Party may notify the Secretary General of the Council of Europe of any objection to the entry into force of the amendment in respect of that Party.

3. If one third of the Parties notifies the Secretary General of the Council of Europe of an objection to the entry into force of the amendment, the amendment shall not enter into force.

4. If less than one third of the Parties notifies an objection, the amendment shall enter into force for those Parties which have not notified an objection.

5. Once an amendment has entered into force in accordance with paragraph 2 and a Party has notified an objection to it, this amendment shall come into force in respect of the Party concerned on the first day of the

month following the date on which it notifies the Secretary General of the Council of Europe of its acceptance.

Article 29
Settlement of disputes

In the event of a dispute between Parties as to the interpretation or application of this Convention, they shall seek a settlement of the dispute through negotiation or any other peaceful means of their choice, including submission of the dispute to an arbitral tribunal whose decisions shall be binding upon the Parties to the dispute, or to the International Court of Justice, as agreed upon by the Parties concerned.

Article 30
Consultation of the Parties

1. The Parties shall consult periodically with a view to:

- a) making proposals to facilitate or improve the effective use and implementation of this Convention, including the identification of any problems and the effects of any declaration made under this Convention;
- b) formulating its opinion on the conformity of a refusal to extradite which is referred to them in accordance with Article 20, paragraph 8;
- c) making proposals for the amendment of this Convention in accordance with Article 27;
- d) formulating their opinion on any proposal for the amendment of this Convention which is referred to them in accordance with Article 27, paragraph 3;
- e) expressing an opinion on any question concerning the application of this Convention and facilitating the exchange of information on significant legal, policy or technological developments.

2. The Consultation of the Parties shall be convened by the Secretary General of the Council of Europe whenever he finds it necessary and in any case when a majority of the Parties or the Committee of Ministers request its convocation.

3. The Parties shall be assisted by the Secretariat of

the Council of Europe in carrying out their functions pursuant to this article.

Article 31
Denunciation

1. Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2. Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 32
Notification

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, the European Community, the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention as well as any State which has acceded to, or has been invited to accede to, this Convention of:

- a) any signature;
- b) the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c) any date of entry into force of this Convention in accordance with Article 23;
- d) any declaration made under Article 1, paragraph 2, 22, paragraph 4, and 25;
- e) any other act, notification or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Warsaw, this 16th day of May 2005, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the European Community, to the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention, and to any State invited to accede to it.

Appendix

1. Convention for the Suppression of Unlawful Seizure of Aircraft, signed at The Hague on 16 December 1970;
2. Convention for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Civil Aviation, concluded at Montreal on 23 September 1971;
3. Convention on the Prevention and Punishment of Crimes Against Internationally Protected Persons, Including Diplomatic Agents, adopted in New York on 14 December 1973;
4. International Convention Against the Taking of Hostages, adopted in New York on 17 December 1979;
5. Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, adopted in Vienna on 3 March 1980;
6. Protocol for the Suppression of Unlawful Acts of Violence at Airports Serving International Civil Aviation, done at Montreal on 24 February 1988;
7. Convention for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Maritime Navigation, done at Rome on 10 March 1988;
8. Protocol for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Fixed Platforms Located on the Continental Shelf, done at Rome on 10 March 1988;
9. International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, adopted in New York on 15 December 1997;
10. International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, adopted in New York on 9 December 1999.

